

Gaat de mens alleen verloren om zijn ongeloof, of ook om zijn zonden?

Graag nemen we (licht bewerkt) het volgende over uit het maandblad 'Uit het Woord der Waarheid':

Vraag: Gaan de mensen die zich niet bekeren alleen verloren om hun ongeloof, of moeten we zeggen dat ze verloren gaan om hun zonden?

Antwoord: De eerste opvatting maakt deel uit van de z.g. leer van de 'algemene verzoening', (niet te verwarren met 'alverzoening', die veel verder gaat!), en heeft helaas in meerdere kringen aan invloed gewonnen.

Wat leert nu de Schrift? Alle Schriftplaatsen die over verzoening spreken in het Nieuwe testament, spreken over 'u', 'ons' of 'wij', en spreken dus van bekeerden, behalve de volgende:

1. Rom. 3:25 t.a.v. de Heer Jezus: Hem heeft God gesteld heeft tot een genadetroon (verzoening of verzoendeksel) door het geloof in Zijn bloed.
2. Rom. 11:15: Want als hun (d.i. Israëls) verwerping de verzoening van de wereld is...
3. 2 Kor. 5 :19: God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenend, terwijl Hij hun overtredingen hun niet toerekende.
4. Kolosse 1:19: Het behaagde de hele Volheid in Hem te wonen en door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen... hetzij de dingen op de aarde, hetzij de dingen in de hemelen.
5. 1 Joh. 2:2: En Hij is het zoenoffer voor onze zonden; en niet voor onze zonden alleen, maar ook voor de hele wereld.

De leer van de Schrift is duidelijk dat alle gelovigen met God zijn verzoend. Leren bovengenoemde plaatsen nu iets anders? Nee, we volgen de nummering van de 5 verzen, en zien dat dat ze leren dat:

1. Mensen alleen deelhebben aan de gevolgen van de aanwezigheid van het verzoendeksel 'door het geloof in Zijn bloed', dus niet zonder dat geloof.
2. De verwerping van Israël de aanleiding voor God werd Zich tot de wereld te richten met een aanbod tot verzoening. Niemand zal uit dit vers willen afleiden, dat door verwerping de verzoening tot stand kwam (dat zou trouwens in strijd zijn met nr. 1).
3. God niet alleen aan hen die geloven, maar aan de hele wereld heeft gedacht, en voor hen in Christus dé mogelijkheid tot verzoening heeft opengesteld. De wereld heeft Christus echter net zo sterk verworpen als de Joden het deden. Daarom staat er dan ook: was verzoenend. Het wordt ons voorgesteld als een onvoltooide handeling van Gods kant, die eenmaal is verricht en nooit is herhaald. Het resultaat was nihil. Want omdat de wereld dit aanbod destijds niet heeft aanvaard, staat er niet: 'heeft verzoend', en 'heeft niet toegerekend', maar 'was verzoenend' en 'niet toerekende'. Daarom ook volgt de uitnodiging: 'Laat u met God verzoenen'. Alleen over de gelovigen wordt gezegd: '... en u heeft Hij nu verzoend'. Voor de wereld, die dus niet verzoend is, geldt echter: 'Toorn van God wordt van de hemel geopenbaard over alle goddeloosheid en alle ongerechtigheid van de mensen'.

Er is dus geen sprake van verzoening van de wereld maar alleen van toorn in de tegenwoordige tijd. Daarom staat er dan ook: 'de toorn van God blijft' op ieder die, nadat hem daartoe de mogelijkheid was geboden, 'ongehoorzaam is aan de Zoon van God'. De toorn 'blijft'. Die toorn was er dus al voor er van de zonde van het ongeloof in Christus sprake kon zijn. Ze vindt haar oorzaak dan ook niet alleen in dit ongeloof, maar in 'de boze werken'. En ze blijft, wat dus bewijst dat er van een verzoening van onbekeerde mensen geen sprake is. Deze mensen zijn verloren, maar nog niet voor eeuwig. Ze gaan verloren en dat voor eeuwig, vanwege hun boze werken, als ze Christus niet aanvaardden. Ze worden dan ook niet geoordeeld 'naar hun ongeloof', maar 'naar hun werken', overeenkomstig dat wat in de boeken geschreven is;

behalve als ze geschreven gevonden worden in het boek van het leven. Maar als hun naam daar ontbreekt, is niet dát feit de oorzaak van het oordeel (hoewel het geschreven zijn van hun namen in het boek van het leven hun wel voor het oordeel zou hebben bewaard)..

4. 'Alle dingen' worden betrokken in het verzoeningswerk, 'alle dingen' zijn echter niet 'alle mensen'.
5. Duidelijk is dat het woord 'voor' hier de zin heeft van: 'ten behoeve van'. Ook staat er niet 'voor de zonden van de wereld' maar 'voor de wereld'.

Slotopmerking. Het is een eerste stap op de weg naar de leer van alverzoening om te leren dat mensen alleen verloren gaan door ongeloof, zodat de hel straks vol zal zijn van mensen van wie de zonden zijn vergeven en van wie de schuld is weggedaan; van wie de misdaden hun niet worden toegerekend.

Dan immers zou ook de straf voor allen precies gelijk zijn, omdat allen maar één zaak (het ongeloof in Christus) te verantwoorden hadden. Maar de Schrift leert ons dat er een verschil zal zijn tussen Sodom en Gomorra enerzijds en anderzijds bijv. Kapernaüm (Matth. 11:20vv).

(naar J.Ph.F.; jg. 6, pag. 73-74)